

Can Simon

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 7 Parcel·la 7
Emplaçament Veïnat de l'Església
Alçada: 56

Coordenades:

Latitud: 41.738977961068
Longitud: 2.6896860665542
UTM Est (X): 474196
UTM Nord (Y): 4620843

Classificació

Número de fitxa 08082 - 50
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 de protecció segons la normativa del Catàleg de Béns protegits
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001512400DG72A0001BJ
Fitxes associades:

[Era de Can Simon](#)

[Forn d'obra de Can Simon](#)

Descripció

Can Simon és un dels masos més importants de Fogars. La masia està situada a l'est del municipi, a tocar del meandre de la Tordera i a llevant del turó homònim. Dominant una gran plana al·luvial a la llera dreta del riu i molt a prop de l'església de Sant Cebrià.

Es tracta d'un conjunt format per diversos cossos adossats o no a l'edifici principal, que configuren una construcció closa per dos barris on l'era queda fora del tancat, a l'altre costat del camí i en una feixa més elevada.

El cos principal, reformat recentment, consta de planta baixa i pis. La coberta té dos nivells és a dues vessants però l'aiguavés que desaigua a la façana de ponent és més alt i llarg que l'aiguavés que desaigua a llevant. En tot cas, el carener és perpendicular a la façana principal, orientada a migdia.

La composició de la façana és asimètrica en els tres eixos de verticalitat. L'eix central també està desplaçat i ve definit pel portal rodó dovellat d'accés, a la planta baixa, i una finestra a la planta pis. D'aquesta finestra destaca l'espitllera que té per sota l'ampit, que juntament amb els brancals i la llinda són de pedra treballada. L'eix dret ve definit per una finestra amb reixa de ferro forjat en planta baixa i una finestra, també amb espitllera a la planta pis, però a un nivell més baix que la planta del cos central. Totes dues tenen els ampits, els brancals i les llindes de pedra treballada. Una única finestra trobem en l'eix de ponent, però també amb ampit, brancals i llinda de pedra. En aquesta finestra no hi ha espitllera. Un pedrís sobresurt a la façana. El parament de la façana principal és arrebossat i pintat de color vi.

Una sèrie de dependències i cossos envolten el cos principal amb un tancament d'obra i un accés lateral amb petita coberta de teules àrabs a dues aigües i barri de barrots de ferro, de doble fulla.

Observacions:

Una era de considerables dimensions s'aixeca a pocs metres del conjunt, en una feixa més elevada a ponent del camí d'accés a la casa. Està completament coberta de vegetació.

Història

Jaume FUGAROLAS i Josep VILÀ (2007) creuen que la denominació té l'origen en els antics fundadors del mas i situa l'establiment abans de l'any mil. En el fogatge de 1497 consta el nom de "Simon Johan".

En el llibre d'òbits més antic que es conserva, de l'any 1576, es troba la primera referència familiar, per la mort de Rosa Blanca Simon. Aquesta ordena en el seu testament una fundació de misses per a la seva ànima.

Ja a l'any 1580, neix Jerònima, filla de Jeroni Simon i de Felipa Simona. En Jeroni era del mas Planasdevall, però adquireix el cognom per casament.

L'any 1614, Montserrat Simon, fill de Jeroni i Felipa està casat amb Joana Anna i neix la seva filla Maria Simon. Paula Simona, germana de Joana Anna, es casa l'any 1636 amb Feliu Gotarra de Llagostera. A l'acta de casament consta el celebrant, mossèn Marià Sella i Gener, amb la presència dels sacerdots Joan Pareta, rector de Fogars, i Pere Vilar, resident del priorat de Roca-Rossa i gran assistència de gent.

Figura que a l'any 1658 mor Jaume Serra, casat amb Maria Simon, filla de Montserrat i Joana. L'any 1671, el seu fill Josep Simon es casa amb Maria Pujades. L'any 1672, tenen un fill de nom Pau. La Maria Simon mor el 1697.

La Maria Pujades mor el mateix any de naixement del seu fill desconeixent si és durant el part. En Josep es casa amb segones núpcies amb una altra Maria. En el llibre de Jaume Fulgaroles i Josep Vilà (2007,169) no queda clar si en Pau és fill del primer matrimoni o del segon, ja que serà l'hereu. Sembla que tindrà dos fills amb el mateix nom i l'hereu serà el segon. Possiblement es degué a la mort del primer. Potser per aquest motiu li van posar el mateix nom. Però es casa amb una Maria i tenen sis fills: Francesc, Pau, Joan, Maria i un altre Pau (?). L'hereu és en Francesc, nascut l'any 1706. Es casa amb Teresa Xurrich i l'any 1738 neix el seu fill Francesc Simon Xurrich. Coneixem el serviment del mas que consta com a bouer en Francesc Vendrell, com a vaquert en Genís Mitjar, l'Elisabet com a minyona, en Salvador Algars és el mosso i l'Antoni Pallicer, el criat.

L'any 1758, en Francesc es casa en segones núpcies amb Teresa Jalmar. Però mor el 1767.

Pau Simon institueix un censal per misses per les ànimes del seu pare Josep i de la seva madrastra Maria, en poder del notari d'Hostalric Pere Gualsa.

L'any 1717 consta que el Reverend Francesc Puig era vicari de Fogars i feia de mestre de minyons a Can Simon.

L'any 1732, segons consta en un llibre de comptes parroquial, el mas Simon paga per tradició primícia de totes les seves terres.

L'any 1753 mor Josep Simon, prevere i reverend a l'edat de cinquanta anys.

Francesc Simon Xurrich es casa amb Teresa Ametller, amb qui tindrà una filla: Teresa Simon Ametller. En segones núpcies es casa amb Maria Matas i Pasqual, l'any 1797. Mor l'any 1819 a l'edat de vuitanta-un anys. La filla es casa el 1797 amb Pau Matas i Pasquals, de Tordera. Tindran un fill: Francesc Matas i Simon. Aquest es casa amb Antònia Crous d'Arbúcies.

L'any 1750 també hi trobem la família Roca com a masovers. L'any 1756 neix la filla dels masovers: Casilda Roca. Poc temps després, en Rafel Roca compra el mas Garriga que passarà a ser el mas Roca.

L'any 1775 hi trobem nous masovers: Francesc Pivingut i Serafina Rossell, amb els seus fills Josep, Joan, Margarida, Maria i Josep. També hi consten les minyones, Mariana Cahun i Serafina Anglès, i el mosso, Francesc Anglès. En una altra masoveria hi vivien en Josep i en Joan Tusell.

Els masovers que consten l'any 1819 són el matrimoni format per Joan Matas i Pasqual i Cecília Puig i Jordà. El primer és el germà de Pau, el marit de la Teresa Simon. Tenen quatre fills: Pau, Llorenç, Maria i Justa. A més dels masovers figura el servei: Josep Morell, Pau Batlle, Joan Pagès, Isidre Sant Vicenç i Anton Guilló són els mossos; Margarida Ruhí i Sagués és la minyona. Joan Matas mor el 1846 als setanta-un anys i el 1856 ho fa Cecília Puig, als vuitanta anys d'edat.

En el cadastre de 1862, el propietari és Francesc Matas i Crous, casat amb Engràcia Rodés. Declaren vint-i-nou quarteres de secà; onze quarteres de sureda; vint-i-quatre quarteres de pollancre, cent tres quarteres de bosc; noranta-dues quarteres de terres ermes i onze quarteres d'arenal. Per extensió seria el segon mas més

important de Fogars.

El bestiar de treball constava de vuit bous, una mula, dues eugues i dos rucs. El mas Roure era del mateix propietari.

En el mateix cadastre s'hi troba ubicada una resclosa, de la que en deriva una sèquia que desemboca a una altra resclosa situada més avall, a l'altura de la Rocassa. En un llibre d'actes municipals es parla d'aquesta resclosa construïda en un lloc anomenat les Farreres, l'any 1884.

En el padró municipal de 1889 el propietari és Ramon Matas i Rodés, conegut com "don Ramon". Neix el 8 de març de 1859 i mor el 1932 a l'edat de setanta-tres anys. En morir, era vidu de Pilar Cuitó i Barril. El mas estava habitat per masovers: Pau Mercader i Pons, vidu, i Joaquim Mercader i Oller i Joaquina Lloreda, joves; Miquel Mercader Pons, solter i germà de l'avi i Isabel Marceder i Oller, filla de l'avi.

En el cens parroquial de 1896 hi trobem la mateixa família. La parella formada pel Joaquim i la Joaquina tenen 4 fills: Pau, Josep, Joan i Francesca. En Joan Alsina figura com a mosso.

L'any 1912, el mas passa a mans d'Àngela Guifré i Boada, vídua de Josep Rabassa i propietaris del mas Planasdevall.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de béns a protegir; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

LLINÀS i POL, Joan i MERINO SERRA, Jordi (2001). El patrimoni de la Selva: inventari històric, artístic i arqueològic dels municipis de la comarca. Consell Comarcal de La Selva.

